

Maestro

Piotr Beczala

doktor *honoris causa*

Akademii Muzycznej
im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Wydawnictwo okolicznościowe
z okazji nadania tytułu doktora *honoris causa*
Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach

Maestro Piotrowi Beczale

Katowice, 17 maja 2022 roku

Q.F.F.Q.S.

SUMMIS AUSPICIIS SERENISSIMAE REI PUBLICAE POLONORUM
NOS

WLADISLAUS SZYMAŃSKI
ARTIUM MUSICARUM PROFESSOR
ACADEMIAE MUSICAE CATOVICIENSIS
CAROLI SZYMANOWSKI NOMINE CELEBRI ORNATAE
CLARISSIMI SENATUS SPONTE H.T. RECTOR MAGNIFICUS

ET
EVA BIEGAS
ARTIUM MUSICARUM PROFESTRIX FACULTATIS CANTUS ATQUE HISTRIONIAE
H.T. DECANA SPECTABILIS

ET
IOANNES BALLARIN
ARTIUM MUSICARUM PROFESSOR HAC IN OCCASIONE PROMOTOR RITE CONSTITUTUS
IN
VIRUM CLARISSIMUM AC NOBILISSIMUM

PETRUM BECZAŁA

QUI ARTE MIRA OPERA PLURIMA PERFECIT
QUIBUS OPUS OMNIBUS NUMERIS ABSOLUTUM INVENIRI NON POSSE
NISI REBUS PULCHRIS, BONIS AC VERIS IMBUTUM ESSET, DEMONSTRAVIT
QUI ARTIFICIO SUO DELECTAT ET MOVET
ATQUE VIRTUTEM VERAM COLENDAM HUMANUM GENUS DOCET
INTEGER ATQUE PROPOSITI SUI TENAX
ARTEM CANENDI EXERCET
SENATUS NOSTRAE ACADEMIAE CONSULTO DIE VICESIMA MENSIS APRILIS
ANNO BIS MILLESIMO VICESIMO SECUNDO FACTO

DOCTORIS HONORIS CAUSA

NOMEN ET DIGNITATEM, IURA ET PRIVILEGIA CONTULIMUS
ATQUE IN EIUS REI FIDEM HOC DIPLOMA SIGILLO
ACADEMIAE MUSICAE CATOVICIENSIS SANCIENDUM CURAVIMUS
DABAMUS CATOVICIAE DIE DECIMA ET SEPTIMA MENSIS MAI
ANNO BIS MILLESIMO VICESIMO SECUNDO

EVA BIEGAS
DECANA SPECTABILIS

WLADISLAUS SZYMAŃSKI
RECTOR MAGNIFICUS

IOANNES BALLARIN
PROMOTOR RITE CONSTITUTUS

Prof. dr hab. **WŁADYSŁAW SZYMAŃSKI**

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Słowo Rektora

 Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach po raz dziewiąty nadaje tytuł doktora *honoris causa* – zaszczytne wyróżnienie przyznawane postaciom wybitnym, szczególnie zasłużonym dla sztuki lub nauki. Tę najwyższą godność akademicką otrzymuje absolwent naszej Uczelni, Maestro Piotr Beczała, artysta budzący powszechny zachwyt znawców sztuki, krytyków i publiczności – śpiewak, którego dyrektor Metropolitan Opera, Peter Gelb, nazwał „najwybitniejszym tenorem lirycznym świata”. Jego kreacje na scenie operowej i na estradzie koncertowej porywają nadzwyczajnymi walorami głosowymi i trafnością interpretacji.

Przyjmując tytuł doktora *honoris causa* Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Maestro Piotr Beczała powraca do początków, do miejsca, w którym rozpoczęła się jego muzyczna droga. To tutaj studiował wokalistykę w klasie prof. Jana Ballarina, to tutaj uzyskał podstawy do samodzielnej działalności i dalszego rozwoju. Tym samym Piotr Beczała dołączył do grona wychowanków katowickiej Akademii, którzy osiągnęli ran-

gę artysty światowego formatu. Jest chlubą tej Uczelni, na równi z Henrykiem Mikołajem Góreckim, Wojciechem Kilarem, Krystianem Zimermanem i Andrzejem Jasińskim. Od dziś, tak jak oni, wlicza się w poczet jej doktorów honorowych.

Życzymy Szanownemu Doktorowi *honoris causa*, aby przyszłość przyniosła jeszcze wiele wspaniałych kreacji wokalnych na estradach i scenach operowych wszystkich kontynentów; aby publiczność znajdowała w nich piękno, radość i głębię, a także moc charakteru, tak potrzebną w stawianiu czoła wyzwaniom, przed którymi stoi współczesny świat. Życzymy także, aby świadomość śląskich korzeni była dla Maestro Piotra Beczały niewyczerpanym źródłem siły i twórczych natchnień.

PODCZAS NAGRANIA „MY HEART’S DELIGHT” Z WYKORZYSTANIEM TRZECH MIKROFONÓW
(OD PRAWĘJ: MIKROFON Z 1920 ROKU, WSPÓŁCZESNY I Z 1940 ROKU)

Prof. dr hab. **EWA BIEGAS**

Prof. dr hab. **TERESA BACZEWSKA**

Prof. dr hab. **ZBIGNIEW RAUBO**

Prof. dr hab. **ARKADIUSZ KUBICA**

Prof. dr hab. **GRZEGORZ BIEGAS**

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

List Profesorów

do Jego Magnificencji Rektora i Przewodniczącego Senatu
Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach
prof. dra hab. Władysława Szymańskiego

MAGNIFICENCJO, SZANOWNY PANIE REKTORZE, WYSOKI SENACIE,

*Z*aszczytna godność doktora *honoris causa* Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach nadana została ludziom wyjątkowym i wybitnym, poszukującym w sztuce, ale także w życiu, artystycznej prawdy. Akademicki panteon stanowią: Henryk Mikołaj Górecki, Krystian Zimerman, Andrzej Jasiński, Stanisław Skrowaczewski, Wojciech Kilar, Marta Argerich, Mieczysław Tomaszewski, Władysław Stróżewski. Wszystkie te osoby w swoich specjalnościach osiągnęły najwyższe szczyty mistrzostwa i chwały. Zwracamy się z wnioskiem do Pana Rektora jako Przewodniczącego Senatu Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach o obdarzenie najważniejszą i najwyższą godnością akademicką jednego z najwybitniejszych absolwentów Akademii – Piotra Beczałę i nadanie mu tytułu doktora *honoris causa*.

„Artystyczne wyżyny doskonałości”, o których w recenzji z występu tego znakomitego Tenora napisał niegdyś „The Guardian”, to jedno z wie-

lu określeń, którymi krytycy próbują ująć w słowa fenomen Piotra Beczały, bez wątpienia jednego z najlepszych głosów tenorowych stulecia.

Podążając za myślą papieża Benedykta XVI, iż „kultura śpiewu jest kulturą bytu”, a zarazem mając na względzie fakt, iż „na początku było słowo”, Piotr Beczała jawi się w tym kontekście jako artysta kompletny, potrafiący z wielką precyzją osiągnąć wykonawczą „spójność tworzywa”, na które składa się słowo, muzyka oraz gra aktorska. Właśnie te wyjątkowe właściwości służące przede wszystkim oddaniu istoty muzyki, jej ekspresji przemawiającej do słuchacza bezpośrednio i wzruszająco, stały się wyznacznikiem scenicznych kreacji Piotra Beczały, który od 30 lat zachwyca publiczność, występując na deskach najwyborniejszych teatrów operowych, sal koncertowych i filharmonicznych świata.

Urodzony 28 grudnia 1966 roku w Czechowicach-Dziedzicach, Piotr Beczała marzył o karierze kapitana statku, idąc jakoby za myślą Van Morrisona: „Poczuj zapach morza i nieba, pozwól swej duszy latać – to jak najpiękniejsza muzyka”. Na szczęście w tym przypadku muzyka wygrała i młody adept sztuki wokalne] zdecydował o podjęciu studiów w katowickiej Akademii Muzycznej w klasie śpiewu solowego prof. Jana Ballarina. Karierę rozpoczął w 1992 roku, wiążąc się z Landestheater w Linzu, który stał się niejako trampoliną do światowej kariery. Współpracuje z najwybitniejszymi dyrygentami, reżyserami i wokalistami na całym świecie, np. z Nederlandse Opera w Amsterdamie, Théâtre Royal La Monnaie w Brukseli, Opera National de Paris, Bilbao Opera, Deutsche Oper oraz Staatsoper

Unter den Linden w Berlinie, Bayerische Staatsoper w Monachium, Opernhaus we Frankfurcie nad Menem, Staatsoper w Wiedniu, Grand Théâtre w Genewie, Teatro Real w Madrycie, Teatro Comunale di Bologna, Teatro alla Scala w Mediolanie, Megaron w Atenach, Royal Opera House Covent Garden w Londynie, San Francisco Opera, Lyric Opera of Chicago oraz pierwszą sceną operową świata – Metropolitan Opera w Nowym Jorku, gdzie od debiutu w partii Księcia w operze *Rigoletto* Giuseppe Verdiego jest stałym gościem po dziś dzień.

Artysta jest regularnie zapraszany do współpracy z najważniejszymi międzynarodowymi festiwalami muzycznymi, m.in. Salzburg Festival, Wiener Festwochen, KlangBogen Wien, Zurich Music Festival, Lucerne Festival, Montpellier Festival, Festival de Saint-Denis.

Piotr Beczała otrzymał wiele prestiżowych nagród i odznaczeń, m.in. Nagrodę Grammy oraz ECHO Klassik, Europejską Nagrodę Kultury „Taurus”, „Koryfeusza” Muzyki Polskiej w kategorii osobowość roku (w roku 2013), dwie Nagrody „Fryderyk” za najlepsze albumy polskie za granicą (za płyty „Twoim jest serce me” oraz „The French Collection”), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2015), International Opera Award w kategorii Najlepszy Śpiewak Roku (2017), a także Złoty Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2018).

W swoim dorobku ma kilkadziesiąt nagrań płytowych dokonanych we współpracy z najwybitniejszymi solistami, orkiestrami i dyrygentami.

Nadanie Piotrowi Beczale tytułu doktora *honoris causa* Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach byłoby aktem najwyższego uznania dla wybitnej osobowości scenicznej tego Artysty i absolwenta naszej Alma Mater. Zarazem będzie to dowód szacunku złożony Muzykowi, który niezmiennie od 30 lat należy do grona najwybitniejszych śpiewaków naszych czasów, co świadczy o potędze oraz absolutnej wyjątkowości jego talentu.

PROF. DR HAB. EWA BIEGAS
PROF. DR HAB. TERESA BACZEWSKA
PROF. DR HAB. ZBIGNIEW RAUBO
PROF. DR HAB. ARKADIUSZ KUBICA
PROF. DR HAB. GRZEGORZ BIEGAS

Katowice, 24 stycznia 2022 r.

Prof. dr hab. **JAN BALLARIN**

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach

Laudacja

na cześć

PIOTRA BECZAŁY

w związku z nadaniem tytułu

doktora *honoris causa*

Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego

w Katowicach

**MAGNIFICENCJO, SZANOWNY PANIE REKTORZE
WYSOKI SENACIE
WIELCE SZANOWNY DOKTORZE HONOROWY
DOSTOJNI GOŚCIE
SZANOWNI PAŃSTWO**

*T*ytuł doktora honorowego to najwyższa godność, jaką uczelnia może przyznać w uznaniu wybitnych zasług i osiągnięć w obszarze działalności naukowej lub artystycznej. Katowicka Alma Mater przyznała to zaszczytne wyróżnienie ośmiokrotnie, w tym czterem absolwentom naszej Uczelni, których nadzwyczajne osiągnięcia artystyczne złotymi zgłoskami wpisane zostały w światową historię muzyki. Są to: Henryk Mikołaj Górecki, Krystian Zimerman, Andrzej Jasiński i Wojciech Kilar, wielcy mistrzowie w dziedzinie kompozycji, wykonawstwa i pedagogiki. Do tego panteonu rodzimych znakomitości dołączyły takie indywidualności, jak: Martha Argerich – pianistka, Stanisław Skrowaczewski – dyrygent, Mieczysław Tomaszewski – muzykolog, Władysław Stróżewski – filozof i estetyk muzyki.

Szanowni Państwo!

Senat Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach przyjął uchwałę o nadaniu tytułu doktora *honoris causa* Piotrowi Beczale, wyjątkowemu artyście, absolwentowi katowickiej Akademii, uznanemu przez krytykę i media światowe za jednego z najwybitniejszych tenorów naszych czasów. Jednocześnie Wysoki Senat wyznaczył moją osobę do wygłoszenia okolicznościowej laudacji na cześć beneficjenta tego zaszczytnego wyróżnienia.

Podziw i uznanie dla wielkości mojego byłego studenta wywołuje u mnie pewne onieśmienie, a także zrozumiałe wzruszenie, chociażby z tego powodu, że w tym miesiącu mija 30 lat od dyplomowego recitalu Piotra w partii Leńskiego w operze *Eugeniusz Oniegin* Piotra Czajkowskiego, wystawionej przez studentów Wydziału Wokalno-Aktorskiego. Partia ta miała się okazać jedną z ważniejszych w późniejszej karierze młodego tenora.

Piotr Beczała urodził się 28 grudnia 1966 roku w Czechowicach-Dziedzicach w rodzinie pielęgnującej tradycje patriotyczne i społecznikowskie. Jego dziadek ze względu na swoje poglądy polityczne osadzony został na kilka lat w stalinowskim więzieniu. Ojciec Antoni, oprócz pracy zawodowej, aktywnie działał w ruchu związkowym „Solidarność”, był też wieloletnim radnym samorządu miejskiego. Dbał przy tym o bezpieczeństwo i dobrobyt pięcioosobowej rodziny, zawsze zachowując pogodę ducha i humor. Te wspaniałe przykłady ludzkiego charakteru, świadczące o dojrzałości i dobroci człowieka,

przekazał swoim synom i córce. Matka zajmowała się domem i wychowaniem dzieci, dbała o ich rozwój w atmosferze spokoju i rodzinnego ciepła.

Po skończeniu szkoły podstawowej Piotr podjął naukę w Technikum Mechanicznym na kierunku „kontroler aparatury kontrolno-pomiarowej”. W dalszych planach były studia na Politechnice Śląskiej i uzyskanie tytułu inżyniera. „W mojej rodzinie – wspomina – nie było muzycznych tradycji, nie zajmowałem się specjalnie muzyką”. Przypadek sprawił, że w szkole odbyły się przesłuchania do działającego przy Miejskim Domu Kultury chóru „Morniuszko” oraz Zespołu Madrygalistów, kierowanych przez Annę Szostak-Myrczek, która później założyła znakomity Zespół Śpiewaków Miasta Katowice „Camerata Silesia”. Piotr został zakwalifikowany do obydwu chórów, a światowa wokalistyka wzbogaciła się o jeden z najpiękniejszych głosów.

W zespole zawiązał przyjaźń ze swoją koleżanką, chórzystką Katarzyną Bąk. „Kasia była gwiazdą Zespołu. Zaprzyjaźniliśmy się – jak brat z siostrą. Często mi doradzała, była moją powierniczką” – mówi. Przyjaźń przerodziła się w głębsze uczucie i po studiach wstąpili w związek małżeński. Pani Katarzyna studiowała w klasie wybitnej polskiej śpiewaczki, Krystyny Szostek-Radkowej, absolwentki Wydziału Wokalno-Aktorskiego katowickiej Uczelni. Posiada piękny głos mezzosopranowy, o dużej biegłości i rozległej skali, które to zalety były źródłem sukcesów na konkursach i zapowiedzią znaczącej kariery śpiewaczej. Zrezygnowała jednak ze swoich planów artystycznych i poświęciła się całkowicie wspieraniu kariery męża, przyjmując rolę recenzenta,

krytyka, a przede wszystkim doradcy. Jest obecna na próbach i wszystkich spektaklach Piotra.

Za usilną namową Anny Szostak-Myrczek, która dostrzegła zalety i potencjalne możliwości swojego chórzysty, Piotr Beczała przystąpił do egzaminów wstępnych na Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej w Katowicach. Po zdanych egzaminach rozpoczął studia, które odbywał w latach 1986-1992. Na drugim roku został studentem mojej klasy. Pracowaliśmy nad utworami Franciszka Schuberta (*Mein, Wohin?, Die Post*), Józefa Haydna i Wolfganga Amadeusza Mozarta. W późniejszych latach dołączyliśmy do tego partię Tamina z *Czarodziejskiego fletu* Mozarta i Leńskiego z *Eugeniusza Oniegina*.

Piotr Beczała po raz pierwszy wystąpił na estradzie Filharmonii Śląskiej, biorąc udział w wykonaniu *Pasji według św. Łukasza* Heinricha Schütza. Odpowiedzialną partię tenorową w oratorium *Betulia liberata* Mozarta wykonał na koncercie finałowym Kursu Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej na Festiwalu Wratislavia Cantans we Wrocławiu. Był wtedy studentem piątego roku. Oratorium to zostało wykonane także na naszej Uczelni przez solistów i chór Wydziału Wokalno-Aktorskiego. Na IV Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu w roku 1991 zdobył wyróżnienie. Na roku dyplomowym reprezentował Uczelnię na corocznym koncercie studentów polskich akademii muzycznych w Warszawie.

Najbliższy jego sercu i wokalnemu emploi był udział w dwóch uczelnianych spektaklach operowych: *Czarodziejskim flecie* (w partii Tamina) i w *Eugeniuszu Onieginie* (jako Leński). Tę ostatnią partię wykonał na recitalu dyplo-

mowym w 1992 roku. W obu tych rolach występował później w największych teatrach operowych świata.

Po ukończeniu studiów został zaangażowany do Landestheater w Linzu, odrzucając propozycje dyrektorów teatrów operowych w Bytomiu, Brnie i Bratysławie. Debiutował prawie „z marszu”, w drugoplanowej roli Dancaira w operze *Carmen* George’a Bizeta we wrześniu 1992 roku. Pamiętając o tym, że piękny głos jest darem natury, ale zawód śpiewaka tworzymy z dnia na dzień i ze spektaklu na spektakl, intensywnie doskonalił swój głos, m.in. pod kierunkiem słynnej gwiazdy operowej Seny Jurinac oraz znakomitego amerykańskiego korepetytora Dale Fundinga, z którym współpracuje do dziś. Głos uzyskiwał coraz większą lekkość oraz pewność i niezawodność wysokich dźwięków.

W 1996 roku podjął się nagłego zastępstwa w Operze w Zurychu – w partii Rinuccia w operze *Gianni Schicchi* Giacomo Pucciniego. Zważywszy na brak możliwości odbycia prób scenicznych i orkiestrowych, była to decyzja karkołomna. Jednak perfekcyjna znajomość tekstu muzycznego i wiara we własne umiejętności pozwoliły zwieńczyć to odważne przedsięwzięcie sukcesem. Po przedstawieniu, jak sam powiedział, „miał w kieszeni angaż do jednego z najważniejszych teatrów operowych Europy”. Jeszcze raz potwierdza się często powtarzana teza wielkiej śpiewaczki Mirelli Freni: „żeby śpiewać trzeba TAK-ŻE mieć głos”. Równie ważna, a może nawet ważniejsza, jest muzykalność, intuicja wokalna, inteligencja i ogólna wiedza. Zaczynająca się w tym momencie wielka kariera wokalna Piotra Beczały potwierdziła tę regułę.

Scena Opernhaus w Zurychu stała się ośrodkiem jego działań i rozwoju artystycznego. Występował regularnie, poszerzając swój repertuar o nowe partie tenorowe, takie jak: Don Ottavio w operze *Don Giovanni* Mozarta, Księżę Mantui w operze *Rigoletto* oraz Alfred w operze *Traviata* Giuseppe Verdiego. Zachwyty szwajcarskiej prasy wzbudziła premiera *Lunatyczki* Vincenzo Belliniego, w której wykonywał partię Elvina u boku światowej gwiazdy Edyty Gruberovej. Potem otwierały się dla niego sceny operowe najważniejszych teatrów europejskich, takich jak: Opera w Amsterdamie, Théâtre Royal La Monnaie w Brukseli, Opera National w Paryżu, Deutsche Oper i Staatsoper w Berlinie, Staatsoper w Monachium, Opernhaus we Frankfurcie, Grand Théâtre w Genewie, Teatro Real w Madrycie, Staatsoper w Wiedniu, Covent Garden w Londynie i wreszcie, 26 stycznia 2006 roku, legendarna La Scala w Mediolanie, w której Piotr Beczała debiutował w partii Księcia w *Rigoletcie*, ze sławnym Leo Nuccim w roli tytułowej. Później wystąpił na tej scenie jeszcze kilkakrotnie, m.in. na otwarcie sezonu artystycznego w roku 2013, w partii Alfreda w *Traviacie*.

19 grudnia 2006 roku osiągnął najwyższy szczyt operowego Parnasu – wystąpił w Metropolitan Opera w Nowym Jorku, również w roli Księcia Mantui, jak podczas debiutu w La Scali. Po Janie Reszke, Janie Kiepurze i Wiesławie Ochmanie był czwartym polskim tenorem, który wystąpił na deskach nowojorskiej opery. Od tego czasu Piotr Beczała zaśpiewał już w MET ponad 100 przedstawień. Występował też w największych miastach Stanów Zjednoczonych: w San Francisco, Los Angeles, Chicago.

Polska publiczność z niecierpliwością czekała na występy Piotra Beczały w kraju. Wreszcie na zaproszenie ówczesnego dyrektora artystycznego Teatru Wielkiego w Warszawie, Ryszarda Karczykowskiego, znanego tenora i pedagoga, 21 i 22 marca 2007 roku odbyły się dwa spektakle *Rigoletta* z Piotrem w roli Księcia. Rok później powrócił, by zaśpiewać Edgara w *Łucji z Lanmermoor* Gaetano Donizettiego. Partia ta odegrała ważną rolę w jego karierze. Kiedy transmisja *Łucji z Lanmermoor* przez Metropolitan Opera do kin 35 krajów świata była zagrożona z powodu niedyspozycji głosowej Rollanda Villazona, Piotr, prawie z dnia na dzień, podjął się zastępstwa u boku wielkiej gwiazdy MET, Anny Netrebko. Tak powstał jeden z najsławniejszych duetów operowych świata. Euforyczna opinia światowej prasy ogłosiła ogromny sukces spektaklu i tenora. Po tym wydarzeniu Peter Gelb, dyrektor Metropolitan Opera, powiedział: „Piotr Beczała to najwybitniejszy tenor liryczny naszych czasów”.

Po operowych spektaklach w warszawskim Teatrze Wielkim ożywiły się kontakty Piotra Beczały z decydentami polskich instytucji artystycznych, dzięki czemu melomani mogli go usłyszeć w salach koncertowych różnych miast w Polsce. Wielkim wydarzeniem był koncert jubileuszowy z okazji 20-lecia pracy artystycznej w Teatrze Wielkim w Warszawie, w listopadzie 2012 roku. Oto fragment recenzji Jana Cofałki, która ukazała się w tygodniku „Przegląd”: „Niesamowite wrażenie zrobiło perfekcyjne, wręcz magiczne wykonanie arii Stefana ze *Strasznego Dworu* Stanisława Moniuszki, po zakończeniu której przez chwilę zapanowała absolutna cisza i dopiero potem zawrzało od okla-

sków i okrzyków zachwytu. Niektórzy członkowie chóru Teatru Wielkiej Opery Narodowej wycierali łzy ze wzruszenia, oni, którzy tę arię słyszeli już tyle razy”.

Beczała zawsze ubolewał nad nieobecnością polskich dzieł operowych na światowych scenach, mimo sporadycznie pojawiającego się *Króla Rogera* Karola Szymanowskiego. Podjął i doprowadził do końca pomysł wystawienia na scenie wiedeńskiego Theater an der Wien *Halki* Stanisława Moniuszki w grudniu 2019 roku. Premiera była idealnym zwieńczeniem Roku Moniuszkowskiego i doskonałą promocją polskiej kultury muzycznej. Spektakl powtórzony został rok później w Warszawie.

Swoje role zawsze przygotowywał perfekcyjnie od strony muzycznej i wokalne. Stał się artystą niezwykle cenionym za swą elegancję, muzykalność i kulturę. Wyrazista artykulacja, piękne wykończenie fraz, a przede wszystkim zachwycająca barwa głosu to podstawy wzorcowego bel canta Piotra Beczały. Oto, co powiedział o nim maestro Wiesław Ochman: „Nieskazitelna technika wokalna oparta na szlachetnej, pełnej blasku barwie głosu, a także wielka wiedza muzyczna sprawiają, że zakres Jego repertuaru obejmuje zarówno dzieła operowe, symfoniczne, jak i kameralne. Operuje głosem z wielką swobodą i świadomością, co pozwala Mu wykonywać partie z szerokiego zakresu repertuaru, obejmującego dzieła Wagnera i wielkich twórców włoskich oper. Jego kreacje na scenach świata bez wątpienia stały się wyznacznikiem jakości wokalistyki i trwale zapisały się w historii opery, stawiając Go w rzędzie wybitnych mistrzów bel canta”.

Piotr regularnie występuje na najważniejszych festiwalach w repertuarze operowym, oratoryjnym i pieśniowym: na Salzburger Festspiele, Wiener Festwochen, Klangbogen Wien, Styriarte Graz, Kissinger Sommer, Zürich Festival, Lucerne Festival, Montpellier Festival, Festival de Saint Denis. Śpiewał w wielu najznakomitszych salach koncertowych: Wiener Musikverein, Wiener Konzerthaus, Berliner Konzerthaus, Tonhalle Zürich, Severance Hall w Cleveland. Jego repertuar oratoryjny obejmuje m.in. oratoria Józefa Haydna, *Missa solennis* Ludwiga van Beethovena, *Stabat Mater* i *Petite messe solennelle* Gioacchino Rossiniego, *Te Deum* Antona Brucknera, *Stabat Mater* i *Requiem* Antonina Dvořáka, *Messa da Requiem* Giuseppe Verdiego.

Bogata dyskografia, obejmująca kilkadziesiąt nagrań oper w doborowych obsadach, ze znakomitymi dyrygentami i orkiestrami, jest świadectwem Jego wyśmienitych umiejętności technicznych, znajomości stylów, a przede wszystkim piękna jego głosu. Najbardziej cenne są płyty solowe wydane przez różne wytwórnie. Orfeo wydało trzy albumy: „Salut”, „Slavic Opera Arias” i „Verdi”. Deutsche Grammophon wydało płyty: „The French Collection” oraz „Twoim jest serce me” – obie nagrodzone Fryderykiem za najlepszy album polski za granicą. Oficyna Pentatone wydała niedawno płytę „Vincero” z ariami z oper werystycznych. W tym właśnie nurcie muzycznym, jak zapowiada, chciałby pozostać do końca kariery, nie rezygnując z muzyki francuskiej, słowiańskiej czy lżejszej gatunkowo muzyki włoskiej. Warto też odnotować płytę Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina z pieśniami Mieczysława Karłowicza

i Stanisława Moniuszki, które Piotr Beczała nagrał z pianistą Helmutem Deutsem. Płyta ta otrzymała nagrodę Diapason d'Or.

Piotr Beczała jest laureatem wielu nagród i odznaczeń takich, jak m.in.:

- International Opera Award w kategorii Najlepszy Śpiewak 2017 roku,
- Europejska Nagroda Kultury „Taurus” (2019),
- Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii Osobowość Roku (2013),
- Doroczna Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2013),
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2015),
- Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2018).

Szanowni Państwo,

w jednym ze swoich wywiadów Piotr Beczała wyznał: „Właściwie wszystkie marzenia się spełniły, nigdy nie myślałem, że mogę osiągnąć tak wiele. Nie stawiałem sobie celów tak wysoko. To był proces, cały czas się doskonaliłem. Liczy się tylko pasja i ciężka praca”. Te dwa czynniki wspomagające talent były istotne w przebiegu tworzenia zawodowej wielkości. Nie był to proces tylko techniczny: jako artysta Piotr szanuje i stosuje reguły sztuki, poszukując zarówno piękna, jak i dobra. Wartości estetyczne odnajdujemy w „belcantowej” płynności fraz, wspomaganej piękną i naturalną barwą głosu. Etos wartości moralnych odnajdujemy w Jego pełnej szacunku postawie wobec wykonywanego zawodu, nacechowanej pokorą, wytrwałością i niezwykłą konsekwencją w dążeniu do artystycznej perfekcji.

Droga na szczyt wokalnego Olimpu wymagała, oprócz ściśle zawodowych zalet, wielkiej siły i odporności psychicznej. Wyniesiony z rodzinnego domu przyjazny stosunek do ludzi, pogoda ducha i humor, zjednywały Mu od czasów studenckich szerokie grono przyjaciół. Cechy te niewątpliwie pozwalają przetrwać presję związaną z utrzymaniem się na najwyższym poziomie kunsztu wokalnego.

Chciałbym w tym miejscu złożyć wyrazy szacunku Pani Katarzynie, żonie Piotra Beczały, która w pewnym momencie dokonała wyboru, świadomie rezygnując z własnej, błyskotliwie się zapowiadającej kariery – z prostej, jak sama mówi, przyczyny: „abyśmy byli razem”. Jest dla swego męża artystycznym Aniołem Stróżem, niezwykle istotną podporą psychiczną, służy mu merytoryczną radą i stwarza atmosferę rodzinnego ciepła. Trafne są słowa Pani Katarzyny, charakteryzujące sztukę męża: „Starannie rozwijana technika wokalna daje mu pewność, lekkość i swobodę. Śpiewa zawsze tak jak chce, a nie tak jak mu się uda”.

Wiele ciepłych uczuć łączy Państwa Beczałów z rodzinną miejscowością Czechowice-Dziedzice. Piotr w dowód społecznego uznania otrzymał w 2013 roku z rąk prezydenta miasta pamiątkową statuetkę i tytuł honorowego obywatela tego miasta. Warto nadmienić, że z Czechowic-Dziedzic wywodzą się: Witold Szalonek, Józef Świder i Andrzej Krzanowski, trzech wybitni kompozytorzy o międzynarodowej sławie, związani z katowicką Akademią Muzyczną.

Społeczność Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z ogromną radością włącza w poczet znakomitości muzycznych wyróżnionych tytułem doktora *honoris causa* naszej Uczelni Piotra Beczałę – śpiewaka uznawanego przez publiczność i krytykę za najwybitniejszego tenora obecnej epoki.

PROF. DR HAB. JAN BALLARIN

„BAL MASKOWY” GIUSEPPE VERDIGO W BAYERISCHE STAATSOOPER

Prof. dr hab. **Andrzej Kosendiak**

Recenzja

sporządzona w związku z nadaniem

PIOTROWI BECZALE

tytułu

doktora *honoris causa*

Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Polski tenor i ulubieniec MET, Piotr Beczała nie tylko śpiewał cudownie lśnącym, lirycznym tembrem, ale mistrzowsko operował także skrajnie różnymi emocjami, które Verdi zawiera w partii tenorowej. To była tylko pierwsza zapowiedź tego, jakie wyżyny artystycznej doskonałości osiągnie Beczała.

„The Guardian”

Marzenia już spełniłem.

Piotr Beczała

*M*arzenia miewamy wszyscy, nie wszyscy jednak mają odwagę, by się z nimi zmierzyć, by spróbować przekształcać je w rzeczywistość. Odwaga jest warunkiem niezbędnym, ale nie jedynym. Potrzeba też uporu, pracy, wyobraźni oraz umiejętności przekształcenia marzeń w plan, konsekwentnie realizowany każdego dnia. Wiele zależy od wrodzonych dyspozycji i od talentu, ale równie wiele od wytrwałości w działaniu oraz od szczęścia. Znacząco przybliżamy się do celu jeśli na swojej artystycznej drodze mamy szczęście spotkać mądrego pedagoga potrafiącego wyposażyć młodego artystę w nie-

zbędne umiejętności oraz wiedzę, mentora wprowadzającego w zawodowe życie, czy profesjonalnego agenta potrafiącego właściwie pokierować karierą.

Recenzent dorobku artystycznego Pana Piotra Beczały stoi przed zadaniem z jednej strony karkołomnym, a z drugiej bardzo prostym. Nie sposób bowiem opisać osiągnięć artysty w kilkustronicowym esej, a jednocześnie nawet pobieżny wybór jego dokonań potwierdza opinię dyrektora Metropolitan Opera w Nowym Jorku – Petera Gelba, że Beczała jest najlepszym tenorem lirycznym na świecie, czy też recenzenta „Los Angeles Times”, zaliczającego go do najwybitniejszych tenorów obecnego pokolenia, obok Niemca Jonasa Kaufmanna i Peruwiańczyka Juana Diego Flóreza. Także i moim zdaniem Piotr Beczała jako śpiewak z całą pewnością osiągnął już wszystko, choć każda nowa rola, każdy kolejny koncert niosą nowe wyzwania i jestem pewien, że Artysta zadziwi i zachwyci nas jeszcze wiele razy.

Nie pozostaje nic innego jak wyliczenie najważniejszych osiągnięć Artysty, mając świadomość, że jest to jedynie subiektywny i niekompletny wybór.

Piotr Beczała bierze co roku udział w około 75 spektaklach i koncertach. W swojej karierze występował między innymi w Metropolitan Opera, Covent Garden Theatre, San Francisco Opera, Hamburgu, wiedeńskiej i berlińskiej Staatsoper, Frankfurcie nad Menem, w Monachium i mediolańskiej La Scali.

Urodził się 28 grudnia 1966 w Czechowicach-Dziedzicach. Ukończył Akademię Muzyczną w Katowicach, gdzie studiował pod kierunkiem

prof. Jana Ballarina i odbywał kursy mistrzowskie u takich osobowości muzycznych, jak: Pavel Lisitsian i Sena Jurinac. Karierę zawodową rozpoczął w krajach niemieckojęzycznych. W 1992 roku, trzy lata po upadku muru berlińskiego, podjął pracę w austriackim Landestheater Linz, a pięć lat później dołączył do zespołu Opery w Zurychu. W 2004 roku zadebiutował w Covent Garden oraz w USA w San Francisco Opera w *Eugeniuszu Onieginie*. W 2006 roku zaśpiewał partię Księcia Mantui w *Rigoletcie* Giuseppe Verdiego w La Scali, a następnie w MET. Przygoda Piotra Beczały ze słynną sceną Metropolitan Opera House rozpoczęła się właśnie w 2006 roku, ale publiczność całego świata oszałała na punkcie Polaka trzy lata później za sprawą szczęśliwego trafu. W 2009 roku partię Edgarda w *Lucji z Lammermoor* Gaetano Donizettiego (transmitowanej na żywo do kin i teatrów na całym globie) miał zaśpiewać Meksykanin Rolando Villazón. W ostatniej chwili przeziębionego tenora zastąpił Piotr Beczała, a wielu krytyków natychmiast obwieściło, że narodziła się nowa gwiazda. Znakomity spektakl można dziś oglądać na DVD wydanym przez niemiecką wytwórnę Deutsche Grammophon.

Trzeba się zgodzić z międzynarodową krytyką muzyczną, że Piotr Beczała ma głos, na którym chce się zawiesić medale. Jego świetlista barwa sprawia, że wielu jego kolegów tenorów lirycznych, dawnych i obecnych, brzmi w porównaniu z nim dość blado. Klarowność i czystość brzmienia głosu Pana Beczały to kwintesencja jego atrakcyjności. Zawsze świeży, nieodparty i nigdy nie nadwerężony, z równą swobodą traktujący zarówno

dolne partie, jak i górne. Jednak to nie tylko umiejętności techniczne sprawiają, że wszyscy do owego głosu chcą powracać. „Technika istnieje po to, by wyrazić postać, a nie siebie” – mówił w wywiadzie dla „Opera New York Times”.

W czasie swojej kariery zdobył wszystkie najważniejsze nagrody, m.in. Diapason d’Or czy ECHO Klassik (2014) w kategorii śpiewaka roku. Znalazł się wówczas w znamienitym gronie – tytuł dyrygenta roku przyznano Yannickowi Nézet-Séguinowi za album „Stravinsky/Stokovski”, a wśród nagrodzonych znaleźli się także pianiści Marc-André Hamelin i Marta Argerich, skrzypaczka Anne-Sophie Mutter czy wiolonczelista Jan Vogler. W 2018 otrzymał International Opera Award w kategorii najlepszego śpiewaka. W 2019 został uhonorowany tytułem Österreichischer Kammersänger przez wiedeńską Staatsoper, a na początku 2020 został laureatem Nagrody im. Erwina Piscatora „za wybitne osiągnięcia artystyczne jako jeden z czołowych tenorów świata oraz za zaangażowanie w autentyczne portretowanie każdej postaci, w którą wciela się na scenie” – jak napisał w komunikacie Gregorij H. von Leitis, założyciel i prezes Towarzystwa Nagrody Erwina Piscatora. Nagroda przyznawana jest od 1986 roku artystom, którzy poprzez swoją sztukę przyczyniają się do rozwoju ludzkości. W Polsce, prócz licznych nagród fonograficznych (m.in. Fryderyk), Piotr Beczała uhonorowany został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2015), Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2010) oraz Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2018).

Trudno dziś wymienić wszystkie pochlebne recenzje najważniejszych światowych krytyków czy pism branżowych na temat niesłuchanej kariery tego wybitnego śpiewaka. Wskazać wystarczy choćby te, które pojawiły się po premierze otwierającej sezon Metropolitan Opera w 2013 roku, podczas której wykonano *Eugeniusza Oniegina*. Najważniejszy amerykański krytyk operowy, Anthony Tommasini, pisał w „New York Timesie”, że „wyśmienity polski tenor Piotr Beczała o jasnym i dźwięcznym głosie [...] jest idealnym Leńskim”. „Beczała był poetycki i wzruszający, gdy zakładał okulary przed pojedynkiem” („Bloomberg”). „Beczała śpiewał najlepiej tego wieczoru” („Likely Impossibilities”). „Wykonanie Beczały było jednocześnie miękkie i potężne – a do tego ani trochę nudne” („New York Daily News”). „Dysponujący pięknym tenorem Beczała może się pochwalić szczytowym występem” („Washington Post”).

Pan Piotr Beczała znakomicie korzysta ze swej gwiazdorskiej siły w tradycyjnym repertuarze, a następnie wykorzystuje zgromadzony kapitał muzyczny, by zwrócić uwagę publiczności na mniej znane dzieła i propagowanie swych korzeni – muzyki polskiej. Udało mu się to na płycie „Slavic Opera Arias” z 2010 roku, na której znalazły się utwory tak znanych rosyjskich i czeskich kompozytorów, jak Dwořák, Rimski-Korsakow i Rachmaninow, a w drugiej części – utwory Feliksa Nowowiejskiego, Władysława Żeleńskiego oraz Stanisława Moniuszki. W tym miejscu zwrócić należy uwagę na dzień 15 grudnia 2019 roku. Była to niewątpliwie ważna data w historii polskiej opery. Po raz pierwszy słynna *Halka* Stanisława Moniuszki została wystawiona za granicą

w tak prestiżowym teatrze operowym, jakim jest Theater an der Wien. „Dziś jest wielki dzień! – napisał Piotr Beczała w dniu premiery. – Jestem niezmiernie szczęśliwy, że te wszystkie lata moich starań o to, by nasza polska opera trafiła do szerszej, międzynarodowej publiczności, wreszcie przynoszą owoce! To spełnienie marzeń, wielka radość, duma i satysfakcja, że mogę wprowadzić *Halkę* na scenę Theater an der Wien i oczywiście być jej częścią!”.

Wiedeńscy słuchacze wykupili bilety na wszystkie spektakle na długo przed premierą. Wytrawna publiczność, wśród której było wielu znamienitych gości, zgotowała obsadzie spektaklu długotrwałą owację na stojąco. Wielkie brawa otrzymali Piotr Beczała (Jontek), Tomasz Konieczny (Janusz), Corinne Winters (Halka), dyrygent Łukasz Borowicz, ORF Radio-Symphonieorchester Wien oraz Arnold Schoenberg Chor, a samą operę okrzyknięto wielkim sukcesem.

Piotr Beczała od 2012 r. należy do elitarnego grona artystów nagrywających dla Deutsche Grammophon, choć później zrywa kontrakt „na wyłączność” z tą prestiżową marką, realizując projekty ze wszystkimi liczącymi się wytwórniami. Nominowany również do nagrody Grammy, wystąpił na ponad 40 nagraniach, w tym na kilku płytach DVD z serii Live in HD Metropolitan Opera. Imponująca dyskografia zawiera nagrania z najwybitniejszymi orkiestrami, dyrygentami oraz solistami, których wymienienie staje się obowiązkiem mającym uzmysłowić skalę niezwykłych osiągnięć Piotra Beczały:

Dein Ist Mein Ganzes Herz – The Most Beautiful Melodies of Franz Lehar

Wiener Symphoniker, Manfred Honeck

Theater an der Wien

UNITEL 2022

Moniuszko: Halka

ORF Radio-Symphonieorchester Wien

Łukasz Borowicz, Mariusz Treliński

Theater an der Wien

UNITEL 2022

Verdi: Un Ballo in Maschera

Orchester, Chor und Bühnenorchester der Wiener Staatsoper

Jesús López Cobos

ORFEO 2021

Piotr Beczała – Arie

Polska Orkiestra Radiowa (od 2019 – Orkiestra Polskiego Radia w Warszawie)

Łukasz Borowicz

POLSKIE RADIO 2021

Vincerò!

Orquestra de la Comunitat Valenciana

Cor de la Generalitat Valenciana

Evgeniya Khomutova

Marco Boemi

PENTATONE 2020

Karłowicz / Moniuszko: Pieśni

Helmut Deutsch

Narodowy Instytut Fryderyka Chopina

Teatr Wielki – Opera Narodowa

2019

Lohengrin

Chor & Orchester der Bayreuther Festspiele

Christian Thielemann

DEUTSCHE GRAMMOPHON 2019

Franz Lehár: Das Land des Lächelns

Philharmonia Zürich, Chor der Oper Zürich, Piotr Beczala, Julia Kleiter, Rebeca Olvera Spencer Lang

Andreas Homoki, Michael Beyer

ACCENTUS 2018

Gounod: Faust (Salzburger Festspiele 2016)

Wiener Philharmoniker, Philharmonia Chor Vienna

Alejo Pérez, Reinhard von der Thannen

UNITEL CLASSICA 2017

Lohengrin

Staatskapelle Dresden

Sächsischer Staatsopernchor

Christian Thielemann

DEUTSCHE GRAMMOPHON 2017

50 Years At Lincoln Center – A Gala Celebration

Metropolitan Opera Orchestra and Chorus

Marco Armiliato, James Levine, Yannick Nézet Séguin

The Metropolitan Opera 2017

Verdi: Un Ballo In Maschera

Bayerisches Staatsorchester

Zubin Mehta

Johannes Erath

UNITEL CLASSICA 2017

Sommernachtsgala 2015

Tonkünstler-Orchester, Yutaka Sado
UNITEL CLASSIC 2015

Dvořák: Rusalka

The Metropolitan Opera, Yannick Nézet-Séguin
DECCA 2015

The French Collection

Lyon National Opera Orchestra, Alain Altinoglu
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2015

Tchaikovsky: Eugene Onegin

The Metropolitan Opera, Valery Gergiev
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2014

Verdi: Requiem

Paris National Opera Chorus, Paris National Opera Orchestra, Philippe Jordan
ERATO 2013

Donizetti: Lucia Di Lammermoor

Metropolitan Opera Chorus, Metropolitan Opera, Marco Armiliato
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2013

Verdi: Rigoletto

Metropolitan Opera Chorus, Metropolitan Opera Orchestra, Michele Mariotti
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2013

Heart's Delight: The Songs of Richard Tauber

Comedian Harmonists, Royal Philharmonic Orchestra, Łukasz Borowicz
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2013

Verdi Arias

Polish Radio Symphony Orchestra, Łukasz Borowicz
ORFEO 2013

Happy New Year

Dresden State Opera Chorus, Dresden Staatskapelle, Christian Thielemann
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2013

Puccini: La Boheme

Vienna State Opera Chorus Konzertvereinigung, Vienna Philharmonic Orchestra, Daniele Gatti
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2012

Live aus der Semperoper – The Lehar Gala From Dresden

Dresden State Opera Chorus, Dresden Staatskapelle, Christian Thielemann
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2012

Dvořák: Rusalka

Vienna State Opera Chorus, Cleveland Orchestra, Franz Welser-Möst
ORFEO 2011

Beethoven: Symphonies 7, 8 & 9

Vienna Singverein, Vienna Philharmonic Orchestra, Christian Thielemann
C MAJOR 2011

Mozart: Die Zauberflöte

Paris National Opera Chorus, Paris National Opera Orchestra, Iván Fischer
ARTHAUS MUSIK 2011

Ioan Holender Farewell Concert

Vienna State Opera Chorus, Vienna State Opera Orchestra
DEUTSCHE GRAMMOPHON 2010

Slavic Opera Arias

Polish Radio Symphony Orchestra, Łukasz Borowicz
ORFEO 2010

Mozart: Die Entführung aus dem Serail

Landestheater Choir Linz, Bruckner Orchester Linz, Martin Sieghart
OEHMS 2010

Salut!

Munich Radio Symphony Orchestra, Ion Marin
ORFEO 2008

Verdi: La Traviata

Bayerisches Staatsorchester, Zubin Mehta
FARAO 2008

Verdi: Rigoletto

Zurich Opera Chorus, Zurich Opera Orchestra, Nello Santi
ARTHAUS MUSIK 2007

Mozart: Don Giovanni

Zurich Opera House Chorus, Zurich Opera House Orchestra, Franz Welser-Möst
EMI Classics 2007

Lehár: Das Land des Lächelns

Bavarian Radio Chorus, Munich Radio Orchestra, Ulf Schirmer
CPO 2007

Mozart: Don Giovanni

Vienna State Opera Chorus, Vienna Philharmonic Orchestra, Daniel Harding
DECCA 2007

Szymanowski: Król Roger

Chór Teatru Wielkiego, Orkiestra Teatru Wielkiego, Jacek Kasprzyk
CD ACCORD 2006

Verdi: La Traviata

Zurich Opera Chorus, Zurich Opera Orchestra, Franz Welser-Möst
ARTHAUS MUSIK 2006

Léhar: Die Lustige Witwe

Zurich Opera Chorus, Zurich Opera Orchestra, Franz Welser-Möst
ARTHAUS MUSIK 2005

Mozart: Die Zauberflöte

Zurich Opera Chorus, Zurich Opera Orchestra, Franz Welser-Möst
Kultur Video 2004

Berlioz: Roméo et Juliette

Europa Chorakademie, Southwest German Radio Symphony Orchestra, Sylvain Cambreling
HÄNSSLER CLASSIC 2001

Dvořák: Svatá Ludmila

Prague Chamber Chorus, Cologne West German Radio Chorus, Cologne West German Radio Symphony Orchestra, Gerd Albrecht
ORFEO 2000

Na scenie Metropolitan Opera w Nowym Jorku Piotr Beczała wystąpił m.in. jako Księżę Mantui w inscenizacji *Rigoletta* Verdiego, jako Leński w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego, jako Księżę w *Rusalka* Dvořáka, jako Edgardo w *Lucji z Lammermoor* Donizettiego, jako Rodolfo w *Cyganerii* Pucciniego oraz partiach tytułowych w *Romeo i Julii* oraz *Fauście* Gounoda. W 2011 roku towarzyszył zespołowi MET podczas tournée po Japonii, śpiewając partie Rodolfo i Edgardo. W 2012 roku Artysta zadebiutował jako Kawaler des Grieux w inscenizacji *Manon* Masseneta w reżyserii Laurenta Pelly'ego pod dyktando Fabia Luisiego. Przedstawienie było pokazywane na żywo na ekranach kin w całych Stanach Zjednoczonych i ponad 50 krajach na świecie w ramach transmisji Live in HD. Zostało także wydane na płycie DVD, podobnie jak występ Piotra Beczały w partii Księcia Mantui obok Diany Damrau w inscenizacji *Rigoletta* w styczniu 2013, za który artysta otrzymał wymienioną już wcześniej nagrodę ECHO Klassik dla Najlepszego Śpiewaka Roku 2014.

Piotr Beczała regularnie gości na Festiwalu w Salzburgu. Od czasu debiutu w roli Tamina w *Czarodziejskim flecie* Mozarta w 1997 roku, wystąpił

jako Książę w *Rusałce*, Romeo w *Romeo i Julii*, w kantacie *Rinaldo* Johannes Brahmsa pod batutą Sir Johna Eliota Gardinera na Whitsun Festival oraz jako Rodolfo w nowej inscenizacji *Cyganerii* w reżyserii Damiano Michieletto na Festiwalu Letnim. Przedstawienie zostało pokazane w telewizji oraz wydane na płycie DVD przez Deutsche Grammophon. Piotr Beczała wystąpił także w wykonaniach koncertowych *Jolanty* Czajkowskiego w 2011 roku. W 2013 roku publiczność w Wiedniu miała okazję wysłuchać *Requiem* Verdiego z udziałem Piotra Beczały i Filharmoników Wiedeńskich pod kierownictwem Riccardo Mutiego. W tym samym roku drugi raz z rzędu wziął udział w koncertach noworocznych w Semperoper Dresden pod kierunkiem Christiana Thielemanna, wydanych na CD i DVD (Deutsche Grammophon).

W 2014 roku dołączył do prestiżowego grona śpiewaków uczestniczących w dorocznym koncercie Le Concert de Paris na Wieży Eiffła w Paryżu.

W ostatnich sezonach występował na scenach w Chicago, San Diego, Nowym Jorku (*Cyganeria*), Berlinie (*Cyganeria*), Barcelonie (*Werther*), Wiedniu (*Bal maskowy*, *Adriana Lecouvreur*, *Carmen*) i Zurychu (*Kraina uśmiechu*). Jego liczne recitale odbyły się we Frankfurcie, Grazu, Berlinie, Hamburgu czy Barcelonie.

Pan Piotr Beczała współpracuje z najlepszymi teatrami operowymi świata, wśród których chciałbym wskazać m.in. De Nederlandse Opera w Amsterdamie, Théâtre Royal La Monnaie w Brukseli, Opéra National de

Paris, Bilbao Opera, Deutsche Oper i Staatsoper Unter den Linden w Berlinie, Bayerische Staatsoper w Monachium, Opernhaus we Frankfurcie nad Menem, Staatsoper w Wiedniu, Grand Théâtre w Genewie, Teatro Real w Madrycie, Teatro Comunale di Bologna, Teatro alla Scala w Mediolanie, Megaron w Atenach, Royal Opera House Covent Garden w Londynie, San Francisco Opera, Lyric Opera of Chicago i Metropolitan Opera w Nowym Jorku.

Regularnie gościnnie koncertuje na najważniejszych międzynarodowych festiwalach: Salzburg Festival, Wiener Festwochen, KlangBogen Wien, Styriarte Graz, Kissinger Sommer, Zurich Festival, Lucerne Festival, Montpellier Festival, Festival de Saint Denis.

Występował na estradach takich sal koncertowych, jak Berliner Philharmoniker, Münchner Philharmoniker, Herkulesaal w Monachium, Musikverein i Konzerthaus w Wiedniu, Tonhalle w Zurychu, KKL Lucerne, Concertgebouw w Amsterdamie, Konserwatorium im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie oraz Severance Hall w Cleveland.

Podczas koncertów i przedstawień operowych artysta współpracował m.in. z Gerdem Albrechtem, Marco Armiliato, Jiřím Bělohlávkem, Maurizio Beninim, Bertrandem de Billy'm, Michaelem Boderem, Ivorem Boltonem, Richardem Bonyngem, Franssem Brüggem, Semyonem Bychkovem, Sylvainem Cambrelingiem, Paolo Carignanim, sir Andrew Davisem, Edo de Waartem, Placido Domingo, Vladimirem Fedosejevem, Ivanem Fischerem, Patrickiem Fournillierem, Valery Gergievem, Michaelem Gielenem, Carlo

Mario Giulini, Hartmutem Haenchenem, Nikolausem Harnoncourtem, Philippem Herreweghe, Marissem Jansonsem, Markiem Janowskim, Philipem Jordanem, Michaiłem Jurowskim, Vladimirem Jurowskim, Tonem Kopmanem, Zubinem Mehtą, Ingo Metzmacherem, Riccardo Mutim, Kentem Nagano, Renato Palumbo, Antonio Pappano, Trevorem Pinnockiem, Donaldem Runniclesem, Nello Santim, Peterem Schneiderem, Martinem Sieghartem, Christianem Thielemannem, Marcello Viottim, Franzem Welsers-Möstem i Alberto Zeddą.

Repertuar Piotra Beczały obejmuje głównie tenorowe partie liryczne w operach: Vincenzo Belliniego – *Beatrice di Tenda* (Orombello) i *Lunatyczka* (Elvino), Gaetano Donizettiego – *Napój miłosny* (Nemorino) i *Lucja z Lammermoor* (Edgar), Antonína Dvořáka – *Rusałka* (Książę), Charlesa Gounoda – *Faust* (rola tytułowa) oraz *Romeo i Julia* (Romeo), Leoša Janáčka – *Jenufa* (Števa), Alberta Lortzinga – *Kłusownik* (Baron Kronthal), Julesa Massenetta – *Manon* (Kawaler Des Grieux) i *Werther* (partia tytułowa), Wolfganga Amadeusa Mozarta – *Urowadzenie z seraju* (Belmonte), *Don Giovanni* (Don Ottavio) i *Czarodziejski flet* (Tamino), Jacquesa Offenbacha – *Opowieści Hoffmanna* (Hoffmann) i *Die Rheinnixen* (Franz), Giacomo Pucciniego – *Cyganeria* (Rodolfo) i *Gianni Schicchi* (Rinuccio), Antona Rubinsteina – *Demon* (Siodal), Bedřicha Smetany – *Sprzedana narzeczona* (Jenik), Richarda Straussa – *Kawaler srebrnej róży* (włoski śpiewak), Karola Szymanowskiego – *Król Roger* (Pasterz), Piotra Czajkowskiego – *Eugeniusz Oniegin* (Lenski) i *Jolanta* (Hrabia Vaudemont), Giuseppe Verdiego – *Rigoletto* (Książę Mantui), *Travia-*

ta (Alfred) i *Bal maskowy* (Król Gustaw III) i Richarda Wagnera – *Tannhäuser* (Walther von der Vogelweide), jak również w operetkach: Ferencza Lehára – *Wesoła wdówka* (Camille de Rosillon), Johanna Straussa – *Zemsta nietoperza* (Alfred) i *Simplicius* (Arnim von Grübben).

Repertuar oratoryjny i koncertowy artysty obejmuje m.in. *Missa Solennis* Ludwiga van Beethovena, *Paradies und die Peri* Roberta Schumanna, *Stabat Mater* i *Małą mszę uroczystą* Gioacchino Rossiniego, *Requiem* Hectora Berliozza, *Te Deum* Antona Brucknera, *Stabat Mater* i *Requiem* Dvořáka, *Messa da Requiem* Verdiego, *Pieśń o ziemi* i *Das klagende Lied* Gustava Mahlera oraz muzykę sakralną Mozarta, Luigi Cherubiniego, Franza Schuberta i oratoria Josepha Haydna.

Będąc wciąż w szczytowej fazie swej kariery, Piotr Beczała swą uwagę kieruje również na działalność dydaktyczną, prowadząc kursy mistrzowskie dla śpiewaków w Metropolitan Opera House, wiedeńskiej Staatsoper w Salzburgu podczas festiwalu, a także w Polsce. Piotr Beczała niewątpliwie wciąż staje się wzorem dla kolejnych pokoleń współczesnych artystów. Jak podkreśla: „Wiele wysiłku kosztowało mnie zbudowanie kariery i dojście tu, gdzie jestem. Porównałbym to do brodzenia pod prąd w lodowatej górskiej rzece. By nurt nas nie porwał, trzeba się nieźle nawysilać, nazapierać”.

Na koniec chciałbym podzielić się osobistą refleksją. Z radością, ale też pewnym zdziwieniem przyjąłem propozycję napisania recenzji w związku z zamiarem uhonorowania Piotra Beczały tytułem doktora *honoris causa*

przez Akademię Muzyczną w Katowicach, gdyż nie jestem związany z operą, która jest głównym obszarem aktywności Artysty. Ale gdyby ktoś zapytał, czym zajmowałem się przez ostatnie kilkanaście lat, to odpowiedziałbym, że główną moją troską było budowanie marki Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu, nowej Sali koncertowej, Filharmoników Wrocławskich i innych zespołów: Chóru NFM, Orkiestry Leopoldinum, Wrocławskiej Orkiestry Barokowej, Wrocław Baroque Ensemble oraz naszych festiwali, z Wratysławią Cantans na czele. W sztuce, podobnie jak w biznesie, marka artysty, zespołu, festiwalu jest czymś, co z jednej strony wyznacza pozycję na mapie artystycznej świata, z drugiej daje możliwości nawiązywania kolejnych relacji, kontaktów, daje szansę na stałą obecność w życiu artystycznym. Nadając tytuł doktora *honoris causa* swojemu wychowankowi muzyczna uczelnia Katowic nie tylko uznaje wysoką markę artysty, ale równocześnie buduje swoją. Trzeba powiedzieć wprost: Piotr Beczała jest kolejną „marką globalną” Akademii Muzycznej w Katowicach, artystą rozślawiającym polską kulturę w świecie.

Pan Piotr Beczała ma odwagę, by zrealizować swe marzenia. Należy do grona najwybitniejszych śpiewaków na świecie. Wyjątkowość jego dorobku, jak sam wielokrotnie podkreśla, wynika z umiejętności łączenia talentu, kompetencji i ciężkiej pracy, zawartych w każdym jego działaniu. Wszystkie przedstawione okoliczności przemawiają jednoznacznie za poparciem wniosku Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach o nadanie Piotrowi Beczale tytułu doktora *honoris causa*. Jestem

przekonany, że nadanie tej godności tak wybitnemu, rozpoznawalnemu w środowisku międzynarodowym Artyście, będzie ważnym elementem budowania wizerunku Polski oraz uczelni, otwartej nie tylko na Europę i świat, ale także na dokonania rodzimych wielkich Artystów.

PROF. DR HAB. ANDRZEJ KOSENDIAK

Wrocław, 31 marca 2022 r.

Prof. dr hab. **Ryszard Karczykowski**

Recenzja

sporządzona w związku z nadaniem

PIOTROWI BECZALE

tytułu

doktora *honoris causa*

Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Z

wielką radością przyjąłem zaproszenie Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach do napisania recenzji w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa* Maestro Piotrowi Beczale. Doktorat honorowy jest wyrazem najwyższego uznania społeczności akademickiej dla artyzmu i osobowości wspianiałego polskiego tenora, w którego osobie przymioty wielkiego artysty łączą się w doskonale harmonijny sposób z cechami prawdziwego człowieczeństwa. Jest to połączenie rzadko dziś spotykane.

Urodzony w Czechowicach-Dziedzicach Piotr Beczała ukończył Akademię Muzyczną w Katowicach w klasie prof. Jana Ballarina w roku 1992. Pierwsze kroki po studiach stawiał na scenie Landestheater Linz (1992-97), a następnie, od roku 1997, występował w Operze w Zurychu, której do dzisiaj pozostaje wierny. Kolejne lata to czas intensywnej pracy i występy na deskach najważniejszych teatrów muzycznych Europy w doskonale przygotowanych partiach operowych należących do klasycznego repertuaru tenora lirycznego: od Don Ottavia w *Don Giovannim* Wolfganga Amadeusza Mozarta, po Elvina w *Lunatyczce* Vincenza Belliniego. Później Piotr Beczała sięgnął także po partie tenora spinto w wielu operach Giuseppe Verdiego, jak również Giacomo Pucciniego. Nie stroni również od repertuaru kompozytorów słowiańskich, śpiewając

m.in. w *Jolancie* Piotra Czajkowskiego, *Sprzedanej narzeczonej* Bedřicha Smetany, *Królu Rogerze* Karola Szymanowskiego czy *Halce* Stanisława Moniuszki.

Przełomowym wydarzeniem w biografii każdego śpiewaka są występy w mediolańskiej La Scali i nowojorskiej Metropolitan Opera. Na obu tych scenach Piotr Beczała zadebiutował w 2006 roku w partii Księcia w *Rigoletcie* Verdiego: w Mediolanie 26 stycznia, w Nowym Jorku 19 grudnia. Od tego czasu Jego nazwisko widnieje na plakatach wszystkich najważniejszych scen operowych i koncertowych świata. Reprezentuje Polskę na najważniejszych festiwalach muzycznych, przykładowo Salzburger Festspiele, czy Wagner Festspiele w Bayreuth, gdzie wystąpił w *Lohengrinie*. Debiut polski – w partii księcia w *Rigoletcie* – miał miejsce w Teatrze Wielkim-Operze Narodowej w Warszawie w roku 2007.

Piotr Beczała dokonał wielu nagrań CD i DVD dla największych wytwórni fonograficznych, takich jak Arte Nova, EMI, Universal Records, CPO, Farao Classics i inne. Od roku 2012 nagrywa dla Deutsche Grammophon.

Piotr Beczała wybornie operuje swym głosem, ukazując wszystkie odcienie jego piękna. Z niezwykłym kunsztem wydobywa najgłębszą istotę i charakterystyczne rysy postaci, którą kreuje. W porywający i świadomy sposób przeprowadza oczarowaną publiczność przez wszystkie stany kłębiących się emocji i napięć. Właśnie dlatego sceniczne kreacje Piotra Beczały są tak autentyczne, fascynujące, niepowtarzalne i bliskie sercu każdego, kto wkroczył w świat teatru operowego. W rozmowie z Tomaszem Domagałą z 9 grudnia 2020 roku Piotr Beczała powiedział: „Moim głównym zadaniem jest stworzyć

postać, wypełnić ją emocjami oraz przeprowadzić jej psychologiczny i emocjonalny rozwój, od pierwszych scen do finału”. I dodawał: „Zacząć mniej śpiewać, a bardziej umierać. Postać i jej emocje są tu najważniejsze”. W moim odczuciu jest to jakby *credo* wspaniałego artysty-humanisty.

Piotr Beczała to cudowny głos, w nieskazitelności swej formy doprawdy olśniewający. Śpiewa bez wysiłku, atakuje najwyższe dźwięki z wielką swobodą, głosem wyrównanym we wszystkich rejestrach, o przepięknej barwie. Ilość i wagę jego artystycznych dokonań trudno nawet objąć. Są one dumą polskiej kultury muzycznej.

Jestem bardzo szczęśliwy, że Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach przyznaje Maestro Piotrowi Beczale tytuł doktora *honoris causa*.

PROF. DR HAB. RYSZARD KARCZYKOWSKI

Warszawa, 11 marca 2022 r.

Akademia Muzyczna

im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

2022

Redakcja

Marcin Trzęsiok

Autorzy zdjęć:

Wilfried Hösl (str. 11)
archiwum Piotra Beczały

Opracowanie graficzne

Frodo, Bytom

Druk

Centrum Usług Drukarskich
Ruda Śląska

ISBN: 978-83-963687-1-3

1